

kan tage hele sin Formue med sig og søge sig et andet Sted. Men her vil Spørgsmaalet blive, om den, der eier Jorden, kan gjøre den anden Sameiers — eller hvad man vil kalde dette Forhold — Eiendom aldeles værdiløs, thi det er en saadan Bondegaards Bygninger, naar der ikke er Jord til dem; jeg for mit Vedkommende erkjender, at jeg vil ansee det for en stor Uret, om det tillades Eierne af Jord, der hører til Superficiærfæstesteder, saaledes at tilintetgjøre Bygningseierens hele Formue. Jeg skal derfor, ligesom jeg ikke har vægret mig ved her at udtale min Formening om dette Forhold, med Fornøielse imødesee et Forslag, der gaaer ud paa at forebygge det, jeg maa ansee for at være Uret.

Klein: Efter de Udtalelser, der allerede ere fremkomne, skal jeg saameget mindre følge denne Sag, som den allerede Forslagsstiller har erklæret, at det er hans Hensigt at fremkomme med et Lovforslag, der vil give Anledning til hderligere at fortsætte disse Forhandlinger. Under de Forhandlinger, der saaledes kunne ventes, vil der ogsaa være Leilighed for mig til at imødegaae flere Pitringer fra den høitærede Indenrigsministers Side. Jeg troer saaledes ikke, det er rigtigt, som han har gjort, at betragte Forholdet saaledes, som om Bygningerne og den Grund, hvorpaa de staae, udgjøre en selvstændig Eiendom, og den tilhørende Jord en anden selvstændig Eiendom. Uden imidlertid at gaae videre ind herpaa, finder jeg kun foranlediget til at udtale, at naar der i sin Tid af det Udvalg, der blev nedsat angaaende Udkast til Lov om Ordningen af Superficiærfæsteforholdet, er brugt Udtalelser, som kunne opfattes paa den Maade, at der bestod et Sameiesforhold imellem Superficiærfæsterne og Eierne af Markjorden, saa har, saavidt jeg mindes — jeg har for Dieblirket ikke havt Leilighed til nærmere at undersøge Forholdet — Udvalget dengang affattet sin Betænkning med stor Forsigtighed i dette Punkt, netop fordi Udvalget, da det ikke havde anstillet nogen dybtgaaende juridisk Undersøgelse om dette Forhold, ikke vilde udtale en bestemt Mening, om der i stringent juridisk Forstand fandt et Sameiesforhold Sted, men jeg troer, at det

for alle Udvalgets Medlemmer stod klart, at saaledes som Forholdene havde udvillet sig gennem en lang Arrække, var der ikke Spørgsmaal om Andet, end at Villighed forbrede, at det betragtedes, som om der havde udvillet sig en Art Sameiesforhold. Forsaavidt der bliver Spørgsmaal om en Ordning af Sagen fra Lovgivningsmagtens Side, kan der ikke være Tvivl om, at man bør gaae ud fra denne Betragtning og ikke fra den, som den høitærede Indenrigsminister antydede, selv om det ved en juridisk Undersøgelse skulde vise sig, hvad jeg dog ikke antager, at der strengt taget ikke kan siges at være en Sameietstilstand tilstede.

S. A. Hansen: Med Hensyn til selve Forholdet og dets Forandring ved Lov, skal jeg bemærke, at det, efter Bestaffenheden af de Tilbud, der nu foreligge fra Besidderen paa vedkommende Sted, efter min Formening er aldeles nødvendigt, at man ved Lov maa see at gjøre Udvei af denne Forvirring saaledes, at enten den Ene eller den Anden bliver Eier af det Hele; thi saaledes som Forbringerne ere stillede, er det umuligt for nogen forstandig Mand paa Den at tage mod de Tilbud, der ere gjorte. Jeg skal alene anføre, hvad jeg troer kan anføres, som et stærkt Beviis for Rigtigheden af min Mening, at efterat Besidderen i langt længere Tid, end Fæstelovgivningen tillader, havde ladet flere Lodder henligge uden at bortfæste dem, og som en Følge heraf ikke saa Steder stode fæstede, saa turde Arvingerne til disse Fæstelodder, hvem det hidtil var nægtet at faae dem i Fæste, ikke engang overtage dem, da de endelig, efterat Besidderen af det Offentlige var sat under Tiltale, fik Tilbud om Overtagelsen, skjøndt de kun havde Valget imellem enten at tage Tilbudene, som de laae for, eller at see den Eiendom, de havde i Bygningerne og som tilkom dem, forringet til saa at sige Intet. Dette synes mig at være et saa klart Beviis for, hvor urimelige disse Tilbud ere, at der ikke behøves mere. Jeg havde ogsaa allerede nu i denne Samling havt til Hensigt at fremkomme med et Forslag, det samme, der i sidste Samling blev indbragt af mig, dersom ikke den efter min Mening uheldige Omstændighed